

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o z n a n i l a plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 1. junija.

Koloman Tisza, ki vodi sedaj ogerske države krmilo, ima nekda jako izredne lastnosti, mej katerimi ni najmanjša ta, da je večkrat milijonar. Navzlic temu ugodnemu gmočnemu stanju pa je mož velik original, pravi pravcati čudak. Obleko nosi tako čudno prikrojeno, da so dolgo ugibali, kdo je tako srečen, da mu hlače in suknjo pomerja, a ko se naposled objavili, da je to neki krojač v Debrečinu, je slednji slovesno ugovarjal, češ da tako neokusne obleke on niti zmožen ni.

Kakor z njegovo obleko, tako je menda tudi z njegovo politiko. Čudna je, neokusna, včasih kakor na primer v govoru o Pariški razstavi, neuljudna in odurna. Z napominanim govorom presenetil je vse, in ako je to bil njegov namen, dosegel ga je v polni meri, kajti doslej kazali so se Madjari najiskrenejše prijatelje Francozov. Navzlic

velikej daljavi shajali so se parkrat z njimi, zatrjevali si pri penečem šampanjci in ognjevitom tokajci svoje žareče simpatije in obestranska naudušenost bila je tolika, da je sivolasi grof Lesseps celó obljubil, da bode prihodnjega sina svojega, katerega mu je baš obečalo mladostne soproge cvetoče telo, krstil na ime Štefana, — sploh odnošaji bili so najsrčneji in Francozi zmatrali so Arpadove potomce že od 1848. l. za vitešk narod, ki se bori za svobodo zlato, za svete idejale.

Sedaj pa bode te glorijske konce in Francozi, katerim se po pravici očita, da ne poznajo inih razmer, zlasti avstrijskih ne, obogateli so za novo izkušnjo, preverili so se, da Madjari neso zvesti prijatelji, kajti Tisza odgovoril je na interpelacijo Helffyjevo tako neukretno, tako odurno, da je njegov govor ob Sekvani vzbudil jako neprijeten odmev in z jednim udarcem presekal prijateljske vezi mej Parizom in Budimpešto.

Ne bodemo se pravdali, je li umestno bilo, določiti veliko razstavo baš na prihodnje leto, ne bodemo razpravljali, kake utise je zapustila velika francoska revolucija v srcih raznih evropskih narodov, priznavamo celo, da je mnogo razlogov, ki se lahko navajajo proti Pariške razstave udeležbi, a vender smo trdne vere, da je bilo popolnem nepotrebno in breztačno žaliti Francozov čast ter svariti rojake, naj ne hodijo v Pariz, naj ne pošiljajo tjakaj svojih proizvodov, ker to varno ni.

Res je sicer, da evropski odnošaji neso sijajni, da so razmere ob francosko-nemški meji zelo napete, a neosnovana je trditev, da bi v Parizu za razstavljalcev varnost ne bilo skrbljeno. Francoski narod, stoječ evropski civilizaciji na čelu, tudi za javno varnost izborna skrbi in celo veleposlanik nemški je v svoji palači skoro tako varen, kakor da bi bival v Berlinu. V najhujši dobi, ko je 1871. l. „komuna“ vihrala pa ulicah Pariških, bil je imetek varen, komunardi se francoske banke, v kateri je bilo hranjenih 1200 milijonov, niti dotaknili neso in bogati Rotschild, ki ne sluje po posebni smelosti, ostal je ves čas v Parizu, ne da bi se mu bil le las zakrivil.

Ker je torej Tisza s svojim brezozirnim govorom Francoze prijel na njih najbolj občutnej strani,

se ne bode čudil, da so se poprej goreče simpatije h kratu spreobrnilé v antipatijo. Francozi bodo nenaravno prijateljstvo z Madjari lahko pogrešali, ne tako pa potomci Arpadovi, ki sedaj na vsem božjem svetu nemajo prijatelja več. Opirajo se sicer na prijateljstvo Nemčije, a koliko je to prijateljstvo v odločilnem trenutku vredno, o tem bi Rusija lahko pisala zanimiv članek. Kadar Bismarcku ne bode več treba madjarskega faktorja v njegovih političkih računih, vrgel je bode proč, kakor izžeto limono, brez ozira na Klappkovo legijo in druge jednake spomine.

Tiszin govor bil je torej, kakor tudi Madjari sami čutijo, velika politička hiba, katere ne bode moči tako hitro popraviti, in paprika, katere je bil Tisza preveč nasul v svojo filipiko proti Pariški razstavi, bode Madjare same najbolj pekla.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 30. maja. [Izv. dop.]

Kakor sem že v zadnjem poročilu omenil, bila je v ponedeljski seji na dnevnem redu postava o odpisu gruntne davka po elementarnih škodah. Ta postava se je po spremembah gospodske zbornice vsprejela. Pred dvema letoma je bila poslanska zbornica proti vladni predlogi razen škode po toči, vodi in ognju tudi druge nezgode, kakor posebno slano in sušo mej tiste vsprejela, vsled katerih se mora davek odpisati. Gospodska zbornica je pa pritrčila vladni predlogi in je določila, da pri drugih nezgodah lahko finančni minister odpis dovoli. — Posl. Vošnjak pritrjuje spremembam gospodske zbornice in to zato, ker se je prepričal, da vlada ni delala težav pri odpisu davka povodom silne slane, ki je zadela vinograde pred dvema letoma. On tudi vladi priporoča, — ne da bi stavil poseben predlog, — da naj se vlada uradno ozira na take škode, katere bi ji lahko občinski predstojnik naznanjal.

Včerajšnja in današnja sejo je izpolnila generalna debata o špirtnem davku. Postava o špirtnem (žganjskem) davku je tako silne važnosti, tako globoko sega v socialne razmere avstrijskih ljudstev in se od nje pričakuje toliko zboljšanje avstrijskih financ, da bi se morala v obširnih člankih razprav-

LISTEK.

Črtice Kazajske.

Titanja.

(Česki spisal E. Jelínek, poslovenil Podvidovski.)
(Dalje.)

Glej! Kakor kavalir po šampanjskem prišel je naš Ilič srečno k Titanji. Uboga, stala je še vedno tam in ihtela.

Šlo je to v kratkem, v minuti.

„Titanja!“

Titanja vzdignila je vzolzene, modre oči.

„No, no“, reče s prijaznim toda težkim glasom Kazak in ponudi „molodyci“, naj bi pila.“

„No, no! ponavljal je Ilič — toda ni mu trebalo ponavljati v tretje . . .“

Bila sta si že zopet dobra — ako ne popolnem. pa vsaj na pol. Titanja potegnila ga je tako vrolo, da v steklenici za Iliča ni ostalo ni kaplje.

Bil je vesel radi tega; v znamenje spokojnosti svoje poskočil je veselo z desno nogo ali bil bi malo ne izgubil ravnotežje, da bi ga ne bila o pravem času dobra Titanja zadržala.

Proti vsemu pričakovanju zginila sta oba v

hipu za pragom krčmarjeve izbe. Spremljala jo je tja najboljša volja . . .

Dal sem jima in sebi za danes sveti pokoj. Dospel do svoje postelje, nesem pozabil za Titanjo pred dveri vreči podglavnice in preprog. Temu smo se že tako privadili . . .

To noč spal sem izvrstno, kakor kraljevič Marko. Nagradil sem si, kar sem prošle noči zamudil, in bil bi spal gotovo še dlje, da me ni za rana nehote zbudil nekakov neobičajen hrup, ki je drl od spodaj k meni skozi vse deske preperelih dveri.

Bili so to znani glasovi, osobito glas gospoda Schmausa glasil se je razločno mej njimi in zdelo se mi je tudi, da prozvoneva glas Iličev. Toda nesem si bil popolnem siguren.

Tem bolj pospešil sem toaletto in za hipom hitel sem na bojišče.

Tu imamo že spet nekaj!

Mej Izakom in Iličem vznikal je prodek prepir in sicer iz popolnem naravnega uzroka. Ko je prišlo namreč za rana k plačilu, proglasil je Kazak Ilič Izaku slavno in razločno, da zahtevanih treh rubljev brez nekoliko „griven“ (10 kop.) za trošek nema. Toda Izak stal je pri svojej pra-

vici, ter ni hotel o čestej ponudbi Iličevej, da mu o sejmu Prečiste, ko zopet pride v Berdičev, tri rublje izplača, niti slišati. Kazak bil je v velikih zadregah, v še večjih skrbih pa Titanja, ki je sramožljivo pri dverih stoječ v licih le gorela. Teško je plačati, ko ni s čim. Vsaj sem že povedal, da na Ukrajini marsikaj raste, samo kopejke ne. A ta prebrisan Izak Schmaus, koristeč se izprva z obupno voljo Kazakovo in pozneje zopet z veselo mislijo „molojčev“ in „molojčino“, nalival je tako goreče, da je Kazak sam na to pozabil, s čim žida upokoji.

To je bil neprijeten položaj. „Trije rublji“ brez nekoliko griven!

Baš k temu sem prišel. Prepir trpel je dolgo, dokler žid naposled ni dal na znanje, naj namesto penezov pusti novo — čapko. In že segal je nji. Titanja je vzkliknila. Ilič je stisnil pest.

Sveti Onufrij, posezi v to!

Nastal je dvojen prodek prepir. Ilič ni hotel dati čapke in je branil svoj imetek z vrolostjo zares kazajske.

Žid nevideč izhoda poprijel se je poslednjega odločilnega sredstva. Zaklical je suho, da pošlje po žandarma.

ljati, kar pa dopisniku iz državnega zbora ni mo- goče.

Slovenci v obče stojimo nasproti tej postavi na drugem stališču, kakor Čehi in osobito Poljaci in trpeti imamo z Nemci vred pod uplivom Madja- rov. — Slovenci stali bi sami zase na tem stališču, da bi se žganjska kuga kar najtemeljiteje odpra- vila, — seveda bi se to najradikalneje z odpravo špirta zgodilo, — toda deželni zbor kranjski tega ne želi več, ker deželni zaklad dobiva iz žganja okolu 100.000 gld. dohodka na leto. Poljaci se celo boje, da se omeji žganjepitje, ker oni pride- ljujejo toliko surovin, iz katerih se žgé špirit, da ne vedo, kaj bi na svojih rodovitnih poljih pridelo- vali, če se omeji produkcija žganja. — Čehi imajo sami špiritno industrijo in si jo želijo ohraniti, oni pa pridelujejo tudi silno dosti sladkorja in Ma- djari ne pusté, da bi cesar prej potrdil zakon o sla- dornem davku, kakor oni o špiritnem. Iz prvega prihajajo velike koristi deželam češke kroue, iz drugega pa usipati se imajo silne svote v do cela prazno ogersko državno mavho.

Že iz teh kratkih potez se razvidi silno nasprotje interesov posameznih kronovin in ljudstev gledé žganja in njegovega obdačenja. Žganjsko vprašanje in žganjski davek se torej nikakor ne da urediti jedino po ozirih na posamezna ljudstva in dežele. Naj sledi kratko poročilo o debati sami.

Prvi govornik contra, koroški poslanec dr. Steinwender pobija postavo kakor levičar, graja posebno velika „darila“, katera določuje postava za poljske graščake in toži o tem, da pri postavi bode imela Koroška zgubo, ker vsled silnega no- vega davka se bode konsum zmanjšal in dohodki za deželo, katera vleče okolu 660.000 gld. iz na- klade na žganje, se bodo znižali.

Drugi govornik Poljak Jaworski, — on je podpredsednik poljskega kluba in cesar ga je bil k sebi pozval ter po njem Poljakom sporočil, da bi z ozirom na položaj monarhije odnehali v svojem uporu proti postavi — ustopil se je za postavo iz višjih političnih ozirov, kateri zahtevajo od avstrijs- kih ljudstev največjo požrtvovalnost, — kazal je na neugodni položaj, da se mora po ustavi sklepati ta postava v soglasji obeh državnih polovic in da je bilo treba podpirati kmetijske žganjarije nasproti fabriškimi, katere imajo na vse strani ugodneje razmere.

Sledil mu je dr. Menger, kateri je strastno, kakor je temu poslancu lastno, napadal vlado, ve- čino in osobito Polja e. — Vender se njegovi raz- pravi ne da očitati, da bi ne bila stvarna in teme- ljita, ter se mora priznavati, da ima marsikatera razloga, katere se za prave spoznavajo tudi na desnici.

Določba, da bode morala vsaka državna polo- vica drugi plačevati po 35 gld. od hektolitru za špirit, kateri se ji bode (iz druge polovice) uva- žal, bode nesrečna in osodepolna za tolitvansko po- lovico, ker Ogerska veliko več k nam uvaža, kakor mi v Ogersko.

Ker se bode konsum znižal, znižala se bode tudi produkcija in preostajalo bode silno veliko žita, katero se sedaj sežiga v špirit. Ta preostanek potlačil bode še bolj žitno ceno. — Ta govornik,

Rusk žandarm! Naj ima le plosko čepico ali konicasto lepko — vsikdar je pojem jednako gro- zovit. To vedel je Izak dobro. Tako ali tako, ako se kaj žandarm umeša, nikdar dobro ne izide. Ob- toženci in poškodovanci vedeni so na „učastek“, nedaleč od „učastka“ je gotovo kaka „turma“ (ieča) in to veste — rajše tisoč vrst od nas!

Razen tega se ni zdelo, da ima Ilič voljo, čapko židu dati. Kazak pogledal je uporno okolu sebe in, da bi žida še bolj podražil, očital mu je sramotilno, da mu več računni, nego je v resnici pil. Pri tem je zamahom roke zmazal na deski zazna- movane črke.

Žid, razjarjen brez šale, kričal je na polno grlo: „Žandarm, žandarm!“

Nehote ozrl sem se po Titanji. Izginila je brez sledu. Nesem opazil pred hipom škripati dveri, ko je bil žid poprej izgovoril ime varnega angelja varuha — to je gotovo Titanja uprhnila.

Položaj postal je zares resen, ne le za Iliča, temveč i za — mene. Ni dvojbe, da bi bil poklican za svedoka in, ker sem že jednoč imel uteho sti- kati se v podobnih razmerah z ruskimi činovniki, neso se mi laskomine delale, v tej vrsti „slavistik“ dobivati še globokejših študij. (Konec prih.)

kakor vsi govorniki levece grajajo to, da se pripo- znava poljskim graščakom svota jednega milijona vsako leto za odškodovanje zgube, ki jo bodo imeli pri svojih propinacijskih pravicah, — to je pri pra- vici, da smejo na graščinskem svetu le oni žgati in točiti, katero pravico oddajajo v zakup. — Na- slednja govornika dr. Nadherny in dr. Krona- weter razpravljala sta stvar vsak s svojega poli- tičnega stališča. — Posl. Šuklje razpravlja v dalj- šem govoru, da tudi Kranjski preti škoda iz te po- stave, ker dohodki iz naklade na žganje bodo po zmanjšanem konsumu manjši. Predlog dra. Men- gerja, da bi se izročilo iz žganjskega davka le 23 milj. državi, da pokrije deficit, daljnih 12 milj. da se pa dá deželam, in če bi še kaj večji dohodki bili, da se zopet prepusté državi, — ta predlog, pravi govornik, mu je simpatičen, toda prvič bi se ne dalo to drugače razdeliti, kakor po številu pre- bivalstva, — ta ključ pa ni pravi, drugič bi pa tako omejenje države zabrauilo zmanjšanje in ure- jenje drugih neznosnih davkov. — Da se moramo udajati madjarskemu ulivu pri tej postavi, kriva je bila l. 1867 od Nemcev sklenena ustava, katera določa, da se ima davek na žganje v obeh drža- vni polovicah po jednaci načelih urediti ter da Madjari so in bodo pritiskali na nas, ker, kadar jim stoji nasproti druga državna polovica, potihnejo pri njih vsi strankarski prepiri, — pri nas pa ne.

Ne bodemo se dalje pečali s posameznimi go- vorniki, ker z ministrom Dunajevskim vred so za- govarjali oziroma pobijali postavo z načeli, katere smo označili.

Pred nadaljevanjem debate o špiritnem davku je bil na razgovoru dispozicijski fond, katerega je gospodska zbornica zopet postavila v proračun.

Po kratki debati, v kateri je dr. Plener izrekel, da njegova stranka glasuje proti temu fondu, ker zmatra načela vlade za pogubna državi in škodljiva nemškemu življu — in je dr. Vašaty grajal ofici- zno časopisje, ker ono blati vse, kar je slovan- skega in na nečuvnen način dreza proti Rusiji, — se je ta fond vsprejel v glasovanji po imenih s 169 proti 116 glasovi.

Pristavim naj le še, da je v gospodski zbor- nici slovenski jezik obiral g. bar. Apfaltrern ter slavo pel kranjskemu jeziku recite „šprahi“. Pravi, da ljudstvo ne govori slovenski, ampak kranjski, če se ima uradovati in v knjigo upisovati v ljudskem je- ziku naj se to stori v kranjski „šprahi“. Gospod baron meni, da s slovenskimi upisi postajajo gruntne knjige „šekaste“. Ali bi s kranjskimi ne bile še- kaste, gospod baron?! Vender menimo, da take burke, ki bi se s primernim zaničevanjem že vspre- jele v kranjskem deželnem zboru, ne spadajo v gos- podsko zbornico. Minister Pražak je najbolje storil, da se je skliceval na to, kar je v poslanski zbornici govoril.

Govor državnega poslanca dr. Ferjančiča v državnem zboru dne 23. maja 1888.

(Dalje.)

Na Koroškem, to je v okoliših deželnega so- dišča Celovškega trajajo nadalje desolatne razmere, katere sem lani razpravljal.

Pri otvorenji deželnega zbora je gospod de- želni glavar nam očital, da se potegujemo za svoje sorojake na Koroškem. Menil je in deželni zbor mu je živahno pritrjeval, da so razmere v šoli, uradu in javnem življenju povoljne, in če ima slovensko prebivalstvo kje v deželi opravičeni povod pritože- vati se, se bode že v deželi sami našla pomoč. (Klici na desnici: Od kod?)

Kar se tiče našega potegovanja za koroške Slovence, naj povem, da se je večkrat poudarjalo, da ni določbe, ki bi odrejala, da se mora poslanec pečati le s svojo kronovino ali le s svojim volilnim okrajem. (Tako je! na desnici.)

Nadalje je pa še ta okoliščina, da naši bratje na Koroškem, če tudi sestavljajo tretjino prebiva- lstva dežele, nemajo nobenega svojega zastopnika. Vseh devet zastopnikov Koroške sedi preveč na levi, da bi se mogli zmatrati za zastopnike in tolmače slovenskega prebivalstva koroškega v narodnem oziru. (Prav res! na desnici.)

Pa še nekaj družega je, kar nas nagiba, da se potegujemo za naše zatirane brate na Koroškem. Slovenski poslanci so se zmiraj in tako tudi lani s posebno gorečnostjo potegovali za koristi svojih bratov na Koroškem. Naši govori naši so odmev po koroških dolinah, narod se je jel gibati in nam izrekati zahvale; došlo je 56 tacih zahval.

Mislím torej, da to nam daje dovolj pravice, baviti se s koroškimi zadevami.

Kar se pa dostaje ugovora gospoda deželnega glavarja, da so razmere povoljne, tembolj ker se popolnem strinjamo z onimi, za katere se potegu- jemo, če je gospod deželni glavar menil, da se bode že našla v deželi pomoč, če je res povod pritožbam zlasti v uradih, reči moram — sit venia verba — da to ni družega, nego fraza, ki ničesar ne pove. Kar se tiče urada, bodi si sodnjega ali politiškega, nema tu deželni zbor nič govoriti vmes, in ne more pomagati, tudi ko bi hotel. (Prav res! na desnici.)

Pravosodnje razmere so na Koroškem — da se povrnem k svoji temi — ostale ondu kakor po- prej, pri starem. Po posredovalcih, katere sem že jedenkrat precej obširno označil, vrši se še vedno občevanje mej sodcem in slovenskim prebivalstvom. Če tacih posredovalcev, katere sem imenoval lani mešetarje, slučajno ni pri rokah, če tudi občinskega sluge, če zna slovenski — kajti na Koroškem so tudi, ki ne umejo slovensčine — ni doma ali ima opravek zunaj urada, se Slovincu še danes, kakor nekdanj, pokažejo vrata in se mu reče: Uči se nem- ščine. (Poslanec dr. Trojan: To je jednakopravnost! — Poslanec dr. Vašaty: To je lepa pravna država! — Čujte! Čujte na desnici.) Ker se vzlic našim pritožbam, vzlic temu, da imamo popolnoma prav — sklicujem se že jeden pot na zahvalo 56 občin, ki so še pristavile prošnje, da naj se še nadalje pote- gujemo za zatirane Slovence in se ne damo opla- šiti z ničemer, (Poslanec Šuklje: To bomo tudi storili! — Čujte! Čujte! na desnici.) — stvari na Koroškem na boljše ne obračajo, ker je sama pra- vosodnja uprava letos zopet zamudila za Celovec imenovati slovensčine večših sodcev in je imenovala le trde Nemce, ne morem kaj, da ne bi se konkret- neje izrazil in sklicujoč se na osobne razmere do- kazoval, da stvari na Koroškem res neso drugačne, kakor sem povedal, da na Koroškem res sodec ne razume naroda, narod pa sodca ne. (Poslanec dr. Vašaty: Lepe razmere!)

Pri deželnem sodišču v Celovci ne znajo slo- venski predsednik deželnemu sodišču, nadsodiški svetnik, od osem svetnikov pet ali vsaj štirje, svetniški tajnik, in od osmih pristavov sedem. (Čujte! Čujte! na desnici.) Jedini slovensčine zmožen pristav je dodan mestnemu delegovanemu okrajnemu so- dišču. Temu mestnemu delegovanemu okrajnemu sodišču so tudi dodani i drugi pristavi in vodja mu je nedavno za Celovec imenovani svetnik. (Čujte! Čujte! na desnici.) in ti vsi ne umejo slovensčine. (Čujte! Čujte! na desnici. — Poslanec dr. Vašaty! To je huje, nego v Aziji!) Mestno delegovano okrajno sodišče pa opravlja okrajnosodnje posle za 1800 Slovencev v Celovškej okolici. Jasno je, da jedini slovensčine večši pristav poslov zmagati ne more, in tudi je jasno, da drugi pristavi le s posredovalci, s tolmači občujejo z narodom. Je li torej čudno, da se zakonito zapovedana objava bagatelne raz- sodbe opušča in da se je jeden bagatelni sodec iz- javil: „To je preneumno, kaj bodem objavljaj, jaz ga ne razumem, on mene ne!“ (Čujte! Čujte! na desnici.) Ostali pristavi imajo posla pri deželnem so- dišču, navadno vodijo preiskave; ker noben ne zna slovensčine, kako hočejo drugače občevati z obdol- ženci in pričami nego po posredovalcih? Izmej 20 sodnih uradnikov, ki so nastavljeni po deželi pri 11 okrajnih sodiščih s čisto slovenskim ali pa me- šovitim prebivalstvom, jih deset ne zna slovenski. (Čujte! Čujte! na desnici.) Pri tem pa moram ome- niti, da mi zmatramo, da zna jezik, če ga le za silo lomi, če se količkaj v njem sporazumeti more s kom. Če govorim o znanji jezika, morate si misliti le to stopinjo znanja. O pismenem jeziku in znanji pisati ga, ne govorim. Torej 10 sodnih funkcionarjev na deželi ne more drugače občevati z narodom nego po mešetarjih. Toda jedno sodišče odklanja sans phrase vsako občevanje s slovenskimi prebivalci svojega okraja. (Čujte! Čujte! na desnici.) To je okrajno sodišče v Št. Pavlu. Če imata dve slovenski stranki pravdo pri tem sodišču, se na nek način stori, da ti ljudje pridejo k okrajnemu sodišču v Slovenjem gradci v sosednji kronovini Štajerskej. (Čujte! Čujte na desnici.) Kako da se to zgodi, mi je nerazumljivo, kajti naši pravdni predpisi ne po- znajo sodnje pristojnosti zaradi znanja ali neznanja jezika; označljivo je pa za razmere na Koroškem, da pošiljajo ljudje na Štajersko. (Klici na desnici: Neverjetno! Nečem tu razpravljati, kako da pride, da marajo ljudje zgubljeni toliko časa in imeti to- liko stroškov, toda jaz pravim, da bi vsak sloven-

ščine nevešč okrajni sodec moral tako storiti, kajti potem bi že spoznali, da tako ne more ostati (Prav res! na desnici.) in jaz ne dvojim, da bi se hitro odpomoglo.

Na kako je pa z avskultanti?

Izmej 17 ume jeden slovenski (Čujte! Čujte na desnici.); in čujte ironijo; ta jedini je dodan okrajnemu sodišču v Gorenjej Beli, kateri okraj je čisto nemški. (Čujte! Čujte! na desnici.) Kakor se kaže, hočejo, da bi tudi ta slovenščino pozabil. (Veselost na desnici. Šuklje: Najbrž da bi poslovenil Gorenjo-Belane!)

Lani sem že stvil resolucijo, da naj vlada dela na to, da se pri imenovanju avskultantov gleda na znanje slovenščine, da se pridobi toliko slovenskih proslincev, kolikor je treba slovenščine večjih uradnikov po razmeri prebivalstva. To resolucijo utemeljil sem s posebnim ozirnav razmerje avskultantov na Spodnjem Štirnem. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 1. junija.

V delegacijo bili so voljeni v gospodski zbornici za delegate: Bellegarde, Buquoi, Alojzij Falkenhayn, Ceschi, Czartoryski, Dumba, Eduard Fürstenberg, Hauswirth, Huyn, opat Krasicki, Karol Kuefstein, Reineli, Revertera, Rodich, Rosenberg, Fran Thurn, Walterskirchen in Zedtwitz; za namestnike: Fran Coudenhove, Czedik, Gögl, Harrach, Herberstein, Fran Kuefstein, Lobmayr, Schönborn, Stadnicki in Makso Trauttmansdorff.

Vnanje države.

Srbska radikalna stranka hoče udeležiti se volitev za skupščino. Sprva so mislili radikalci nastopiti pasivno politiko, a so se preverili, da bi s tem le naprednjakom koristili. Ker ima večino naroda za seboj, vlada nikakor ne bode mogla preprečiti, da bi jih precejšnje število ne bilo voljenih v skupščino.

Ruski car potuje letošnje poletje na Kavkaz. Govori, se, da pojde morda s Kavkaza v Srednjo Azijo po transkaspiške železnici ter se bode dal v Samarkandu kronati za cesarja Srednje Azije. Že pred dvema letoma se je o tem govorilo, a potovanja ni bilo in tudi letos ni posebno verjetno.

Tiszin govor vzbudil je veliko nevoljo na **Francoskem**. Vsi listi napadajo Tiszo. Poslanci hoteli so zaradi tega interpelovati vlado, pa je je pregovoril minister vnanjih zadev Goblet, da naj še počakajo, ker še ni dobil vseh potrebnih informacij za odgovor. Veleposlanik Decrais je že imel na Dunaji več posvetovanj s Kalnaky-jem o tej zadevi.

Da ne bode treba **Francozom** na potu v Švico in Avstrijo potovati skozi Alzacijo in Loreno, ukrenila je vzhodna železnica, da se bodo prirejali vlaki v večjem številu čez Delle. Skušali bodo Francozi vso trgovino prevesti po drugih potih. Družba za varstvo človeških in meščanskih pravic, katere so osnovali francoski radikalci, je že začela delovati. Predsednikom izbrala si je Clemenceau-a. Izbrala si je poseben odsek, ki bode vodil delovanje. V tem odseku je polovica komunistov. Družba hoče posebno agitovati po deželi. Zmerni republikani in monarhisti se pa že močno boje nove družbe. To je videti iz njih listov, ki novo družbo nazivljajo klub jakobincev.

Potovanje iz **Francije** v **Nemčijo** je jako otežkočeno z novo naredbo. Nemško veleposlaništvo v Parizu bi imelo pregledavati potne liste, pa jih sedaj neče. Osobam, ki mislijo skozi Alzacijo in Loreno potovati v Nemčijo, se veli, da naj se oglašé čez štirinajst dnij. Ker pa ima marsikdo nujne posle v Nemčiji, imel bode vsled take nemške brezozirnosti škodo.

V **Italijanskej** zbornici predlagal je poslanec Nicotera, da bi se več storilo za varstvo obrežij. Skliceval se je na to, da Anglija in Francija hitro utrjmeta obrežja, tembolj je pa to treba Italiji, ki je še mlada država in torej v tem oziru ni mogla še doslej storiti. Vojni minister je obetal, da bode vlada že gledala, da utrdi obrežja. Zbornica je na to sklenila resolucijo, da naj vlada stvar preuči in stavi zbornici že v novembru, ko se zopet snide, potrebne predloge.

Ruski poslanik pri **perzijskem** dvoru, knez Dolgoruky, pride v Peterburg. Kakor ruski listi poročajo, prinesel bode predlog, kako bi se uredila rusko-perzijska trgovina in sklenila železniška pogodba s Perzijo.

Domače stvari.

(Včerajšnje procesije) vršile so se jako slovesno. V Trnovem pričela se je procesija ob 5. uri zjutraj. Navzoč bil je župan Grasselli, mnogo mestnih odbornikov in magistratih uradnikov. Z velike večine hiš v Trnovskem in Krakovškem predmestju vihrale so slovenske zastave. Posebno pozornost vzbujal je krasni novi baldahin, ka-

terega je dobila Trnovska cerkev po neumornem trudu gg. Trtnika in Žagarja po prostovoljnih darovih župljanov. — Procesije pri sv. Petru udeležilo se je posebno mnogo ljudstva iz Ljubljanske okolice in to brhkih žensk v pečah. Altarji so bili bogato okrašeni, posebno oni pri Perdanovi hiši. Procesijo spremljala je vojaška godba. — Procesije v stolni cerkvi udeležili so se vse mestne in predmestne fare, učenci ljudskih in srednjih šol, Mahrov zavod, tesarji, peki, katoliško in katoliško rokodelsko društvo z zastavami itd. Sprevod vodil je knezoškof dr. Misija spremljan po kanonikih. Prisotni so bili deželni predsednik baron Winkler z uradniki deželne vlade in poduradov, deželna odbornika: cesarski svetnik Murnik in dr. Vošnjak, kupčijske zbornice predsednik g. Kušar, z mnogimi odborniki, župan g. Grasselli z mestnimi odborniki in magistratnimi uradniki. Sprevod je spremljala stotnja domačega pešpolka z godbo. Pri blagoslovih streljali so vojaki, doneli so strelji topov z Grada. Red je bil povsod izboren.

(Knez in škof gosp. dr. Jakob Missia) je povodom petindvajsetletnice svojega mašništva gospodu županu Ljubljanskemu poslal sto goldinarjev za tukajšnje uboge.

(V Kamniku) umrl je včeraj znani Janez Kecel, posestnik in trgovec, v 48. letu dobe svoje. Dasi pičlih zmožnostij; bil je vendar večkrat županom izvoljen, 1877. leta je vsled zloglasne volitve v Tržiči prišel celó v deželni zbor. Rečena volitev v Tržiči bila je izvestno najdražja, kar jih je še bilo na Kranjskem, kajti delalo se je uprav po madjarskem načinu in Kecel ni štedil s pododanimi denarji.

(Umrl) je dne 25. t. m. v Solaneh na Češkem naš rojak g. Ivan Lešnik, oskrbniški asistent grofice Herberstein, roj. v Lembahu nad Mariborom v 27. letu, svoje starosti. 26. t. m. umrl je v Hajdinu pri Ptuji tamošnji podučitelj g. Leopold Felicijan, roj. v Tržiči na Kranjskem, v 23. letu po 5 mesečni hudi bolezni. Naj oba mirno počivata.

(Lastniki lož v pogorelem gledališči Ljubljanskem) neso zadovoljni z deželnega odbora sklepom, da se jim izplačajo zavarovalni zneski za lože in da stem prenehajo vse njihove pravice. Odvetnik dr. Wurzbach toži v ložnih lastnikov imenu deželni odbor oziroma deželo, da se jim ima priznati primeren del vse zavarovane vsote in užitna pravica do lož v bodočem novem gledališči. Deželna vlada je na deželnega odbora ulogo, bi se li smelo graditi novo gledališče na starem prostoru, odgovorila, da ne more odločiti ničesar, dokler neso natančni načrti izdelani in dokler se ne ve, odkod dobiti za zgradbo potrebne denarja.

(Za koncert,) katerega priredi „Glasbena Matica“ dne 8. julija t. l., bode prva skupna skušnja v ponedeljek dne 4. junija t. l. točno ob 8. uri zvečer v društvenih šolskih prostorih (Virantova hiša II. nadstropje), h kateri se uljudno vabijo vsi oni gg. pevci, ki so pri tem koncertu sodelovati obljubili. Odbor „Glasbene Maticice.“

(Telovadne skupine starejših gospodov). — Odbor „Sokola“ sklenil je v poslednji svoji seji, da bode od 1. oktobra t. l. nadalje, ako se zato oglasi zadostno število udeležencev, ustanovil več telovadnih skupin starejše gospode in skrbel jim za sposobne učitelje. Telovadbe v teh skupinah mogli se bodo udeleževati tudi nečleni društveni proti plačilu primerne pristojbine. Na ta odborov sklep opozarjamo že sedaj vso ono gospodo, katerej je telovadba potrebna, s pristavkom, da se zaradi udeležbe mogo oglašati že sedaj pri odboru „Sokolovem“.

(Iz Litije:) Kakor znano, priredita dne 10. junija p. n. sokolsko in pevsko društvo Ljubljansko svoj prvi letošnji izlet v Litijo. Da bi se isti v kolikor mogoče povoljno zvršil, osnoval se je v Litiji v ta namen poseben slavnosten odbor, kateri ima nalog vse potrebno ukreniti za imenovani dan. Druga p. n. društva, katera se mislijo, kakor čujemo, slavnosti 10. junija v Litiji udeležiti, ali žele kakih pojasnil glede iste, naj se pravočasno, vsaj do 8. junija oglase pri slavnostnem odboru v Litiji.

(Na strokovni šoli za šivanje čipek in umetno vezenje), s slovenskim učnim jezikom, ki se bode najbrže še letos otvorila v Ljubljani, bodo nastavljene 4 učne moči: vodja s

1000 gld., 2 učiteljici vsaka z 800 gld. in pomočni učitelj s 300 gld. na leto. Učiteljsko osebje plačevala bode učna uprava, ki bode vsega vkupe na leto dajala nad 3000 gld. Za druge troške zavezalo se je mesto, katero pa bode dobivalo od trgovinske zbornice, dežele in od hranilnice kranjske znatnih doneskov, tako da bode ta velevažna šola mestu prizadevala razmerno le malo troškov.

(Smodke,) ki so vedno slabeje, so od danes naprej tudi dražje. Kube podražile so se za jeden krajcar, viržinke za 1/2 krajcarja itd. Tabačna uprava nas hoče na vsak način prisiliti, da smo v bodoče bolj štedljivi. Mnogo kadilcev se je danes rotilo, da ne bodo več pušili, a nemamo prave vere, da bi pri sklepu ostali, kajti navada je železna srajca.

(„Dopolnjeno je!“) Krasna ta Maxova slika, ki je že po vseh evropskih mestih vzbujala občudovanje, razstavljen je od včerajšnjega dne v tukajšnji realki. Občinstvo prav pridno hodi gledat slavni umotvor, katerega so najvišje avtoritete priznale za najpomembnejše mojstersko delo verske umetnosti. Obširneje o tej sliki bomo še govorili.

(„Učiteljski Tovariš.) List za šolo in dom“ ima v 11. številki nastopno vsebino: Otroška individualnost Fr. Gabršek. — Ponavljalna šola. (Peter Pogačnik.) — Knjiga Slovenska. — Črtice in botanične zgodovine. (Fr. Kocbek) Opis šolske občine Blagovica. Sestavil Fran Marolt. — Učila. (Spisal J. Lapajne.) Poročilo o pošiljatvah za „Prvo slovensko stalno učiteljsko razstavo“ „Pedagogičskega društva“ v Krškem. — Književnost. — Dopisi.

(Nesreča.) Iz Trsta se nam poroča. Dne 31. maja: Pri današnji procesiji, splašili so se vsled pokanja kanonov konji, čakajoči na sv. Justa trgu z ekipažo na namestnika, in zaleteli se v pričujočo maso ljudstva. Več oseb je ranjenih, kakor se doslej dognalo, do 20, večidel dekleta iz okolice.

(Iz Celja) brzozjavlja se „Tagespost“, da bodo meseca septembra veliki manévri v okolici Celjski, h katerim pride cesar sam, ki bode pri tej priliki stanoval v kneza Windischgrätza graščini v Konjicah.

(Visoko c. kr. trgovsko ministerstvo) dovolilo je z ukazom z dne 3. maja t. l., števil. 13.550, da se ustanovi s pošto združena brzozjavna postaja v Borovnici. Kedaj se otvori ta postaja, naznanilo bode c. kr. poštno in brzozjavno ravnateljstvo v Trstu.

(V glavnem zboru Slovanske Čitalnice v Trstu) izvoljeni novi odbor ustanovil se je tako le: gosp. Mate Polič, predsednik; gosp. Truden Anton, podpredsednik; gosp. Mocher Ivan, tajnik; gosp. Mankoč Ivan, blagajnik; odborniki: Bunc Ivan, dr. Glasner Karol, Kavčič Josip, Viličič Hinko, Vučković Gjuro.

(Književno naznanilo „Pedagogičskega društva.“) Ravnokar je izšel II. Pedagogičski letnik s sledečo vsebino: 1. Fr. Gabršek, „Občno ukoslovje“. 2. J. Ravnikar, „Zgodovina slovenskega ljudskega šolstva“. 3. J. B., „O šolskih stavbah“ z 22 podobami. 4. Tone Brezovnik, „Namen, ureditev in poraba šolskih knjižnic“. 5. Jos. Bezljaj, „Navod za risanje strojev“ z 28 podobami. 6. J. L., „Pogled na pedagogičsko polje l. 1887.“ 7. T. B., „Šolstvo na Štajerskem v šolskem letu 1886/87“. 8. J. L., „Ob učilih“. 9. Poročilo o „prvi slovenski stalni učilski razstavi“ „Pedagogičskega društva“ v Krškem. 10. Fr. Gabršek, „Poročilo o društvenem delovanju v preteklem društvenem letu. 11. Dodatek in 12. Vabilo. Izbrano stvarina sama priporoča že knjigo, ki obsega 227 strani ter velja za neude 1 gld. 40 kr. (vezana v celo platno 40 kr., v pol platno 30 kr. dražje); po pošti 5 kr. več. — Naroča se pri odboru „Pedagogičskega društva“ v Krškem, v R. Miličevi tiskarni v Ljubljani, pa tudi pri vsaki drugi knjigarni. — V istih založbah se dobé tudi še sledeče knjige „Pedagogičskega društva“: 1. Pedagogičski letnik, 1. leto, 1887, po 1 gld. 40 kr. 2. Fr. Gabršek, „Občno vzgojeslovje“, po 80 kr. 3. J. Bezljaj, „Pouk o črtežih. II. del, po 30 kr. 4. Fr. Gabršek, „Občno ukoslovje“, po 80 kr. Slovenski učitelji! Sezite pridno po teh knjigah ter vabite tudi občinstvo k naročbi in k pristopu k temu obče koristnemu in jedinemu slovenskemu pedagogičskoliterarnemu društvu! Od izdatne podpore je zavisen ves napredek in nadaljno uspešno delovanje „Pe-

dagogiškega društva", katero si prizadeva, pospeti se na stališče „Hrvatskega pedagogijsko-književnega zbora“!

— (Popravek.) V 115 šte. z dne 19. maja t. l. priobčili smo bili inserat: „Cesarska nemška pošta. Hamburško-ameriška Post-Packet-fahrt-Actien-Gesellschaft — nemška voznja s poštnimi parniki mej Hamburgom in Ameriko.“ Inseratu bilo je dodano svarilo tikajoče se g. Albina Sockla. Dasi glede inseratov načeloma odklanjamo odgovornost, se nam vendar v tem izjemnem slučaju zdi popravek potreben, ker je vse, kar je bilo pisane o g. Albinu Socklu, neosnovano. S tem opravili smo svojo dolžnost prepuščajoč nadaljno odgovornost gospodu inserentu Josipu Pavlinu v Ljubljani.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 31. maja. Danes Goblet v zbornici odgovoril na interpelacijo zaradi Tiszinega govora. Goblet je priznaval, je z avstro-ogerskega stališča Tisza imel pravico, da, celo dolžnost, ogerske obrtnike odgovarjati, da se razstave 1889. l. ne udeleže. Način govora pa je bil tak, da je Goblet moral naročiti veleposlaniku francoskemu na Dunaji, naj opozori na ta govor Kámokyja. Slednji izrekel je svoje živahno obžalovanje, dejal, da ni bilo nikakega, žalečega namena ter poudarjal željo, da bi se ohranile dosedanje izvrstne razmere s Francijo. Tisza izjavil je mej tem, da se pridružuje tem izjavam.

Varšava 31. maja. V Novem Georgijevski (Modlinu) bodo začetkom julija veliki manevri v prisotnosti velikega kneza Vladimirja, ki bo pri tej priliki ogledal Varšavske in Modlinske utrdbe.

Za vnanjo porabo. Pri protinu in trganji, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo so je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (13-7)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331-123)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
30. maja	7. zjutraj	733.6 mm.	11.6° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. popol.	734.5 mm.	19.2° C	sl. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	735.7 mm.	16.4° C	sl. szh.	d. jas.	
31. maja	7. zjutraj	736.7 mm.	14.6° C	sl. vzh.	d. jas.	0-2 mm.
	2. popol.	735.7 mm.	24.2° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	736.0 mm.	18.2° C	sl. jz.	d. jas.	

Srednja temperatura 15.7° in 19.0°, za 1.° in 2.4° nad normalom.

„THE GRESHAM“ zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo: Dunaj, Giselstrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz v hiši društva.
Filijala za Ogersko: št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank. 97,872.236-55
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1887	18,678.393-10
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot	191,108.220-84
V slednji dvanaestmesečni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za	58,038.225-—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženih ponudbah več kot	1.510,786.529-58

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Guido Zeschkotu.** (300-1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Dunajska borza

dné 1 junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	gl.	danes
Papirna renta	78.45	—	gl.	78.60
Srebrna renta	80.25	—	—	80.40
Zlata renta	109.60	—	—	109.65
5% marcna renta	92.95	—	—	93.05
Akcije narodne banke	865.—	—	—	867.—
Kreditne akcije	279.80	—	—	282.70
London	126.70	—	—	126.60
Srebro	—	—	—	—
Napol.	10.03	—	—	10.03
C. kr. cekini	5.95	—	—	5.95
Nemške marke	62.10 1/2	—	—	62.05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	131	gl.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	—	—	—
Ogerska zlata renta 4%	97	—	—	95
Ogerska papirna renta 5%	105	—	—	105
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	—	105
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	118	—	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—	—	127
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	—	—	99
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	—	—	99
Kreditne srečke	178	—	—	178

Zahvala.

Vsem cenjenim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so pri smrti moje iskreno ljubljene soproge, gospe

ELIZE HAUBITZ ROJ. SCHRAPÖCK

javili sočutje svoje, prijaznim darovalcem lepih vencev in vsem, ki so z udeležbo pri pogrebu pokojnici skazali poslednjo čast, izrekam s tem najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 31. maja 1888.

Lovro Haubitz,

(393) c. kr. računski revident.

Najcenejše in najboljše sredstvo za ohranjenje lesa je pobarvanje s

CARBOLINEUM,

kateri je solncu ali dežju izpostavljen, v zemlji ali v vodi, trdnost lesa z večkratnim pobarvanjem se ohrani nad 20 let, ugodno za vozove, drevesa za oranje, zunanja vrata in okna, plotove, mostove, pöde, lesene strehe, čebelnjake, posebno za vsakovrstne stvari pri mlinih. — Priporočano od slav. c. kr. kmetijske družbe kranjske v „Kmetovalcu“ št. 5 z dne 5. marca 1887 in drugih listov. — Dobi se v zalogi pri

Franu Kogejju, trgovcu v Postojini.

Tujci:

31. maja:

Pri **Malič**: Wohl, Kainitz, Löwenberg z Dunaja. — Merkla iz Pariza.
Pri **Slonu**: Tazoll iz Celovca. — Kulka z Dunaja. — Moritz iz Prage. — Nicolich iz Trsta. — Oskar z Dunaja.

Umrlj so:

30. maja: Friderika Kozak, pomožnega uradnika hči, 4 mes., Kravja dolina št. 18, za katarom v črevih. — Jožef Hlebš, delavec sin, 9 mes., Resljeva cesta št. 1, za božjastjo. — Avgust Jeunekar, delavec sin, 14 dni, Hradeckega vas št. 24, za božjastjo.
31. maja: Fran Kodele, delavec sin, 2 mes., Vegove ulice št. 9, za slabostjo.

1. junija: Fran Nachtingal, delavec, 33 let, Ulice na Grad št. 12, za jetiko.

V deželnej bolnici: 28. maja: Andrej Mantel, krošnjar, 71 let, za oslabljenjem moči.

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštnemu povzetju:

(180-13)

Križasto modno blago
za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov gl. 8.50.

Volnen atlas
v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gl. 6.50.

Kašmir
v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gl. 4.50.

BAIGE
v najnovjših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov gl. 9.50.

Brokatno blago
v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovjši dessins, 10 metrov gl. 4.—.

CRETON
za žensko obleko, se sme prati, najnovjši vzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gl. 2.80.

Trinitnik.
60 cm. širok, svetlo. in temno-rjav, 10 metrov la. gl. 3.50, IIa. gl. 2.80.

Blago za ponočne suknje
(tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, križasto, 10 metrov gl. 2.50.

Pregrinjalna garnitura
(2 posteljini in 1 nizno pregrinjalo), iz ripsa gl. 4.50, iz jute gl. 3.50.

Jute-zastor,
turški dessins, (2 stranska dela in draperija), komplet, gl. 2.30.

Posobna preproga,
jako trajna, 10-11 metrov dolga, — la. gl. 6.—, IIa. gl. 3.50.

Prešita posteljna oboja
iz atlasa gl. 8.50, — iz rouge-a gl. 3.—.

Domače platno,
29 vatlov, kos 1/2, gl. 5.50, — kos 1/4 gl. 4.20.

King-tkanina,
30 vatlov, bolje od platna, kos 1/2, gl. 7.50, 1/4 gl. 5.50.

ŠIFON,
30 vatlov, 90 cm. širok, kos la. gl. 5.50, IIa. gl. 4.50.

Oxford,
29 vatlov, najnovjši vzorec, kos la. gl. 6.50, IIa. gl. 4.50.

Canevas
za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos la. gl. 6.—, IIa. gl. 5.20.

Damastni gradl,
30 vatlov, kos la. gl. 8.50, IIa. gl. 5.50.

Mizni prtji,
platneni, v vseh barvah, 3 komadi 1/4 gl. 2.—, 1/2 gl. 1.—.

Prtiči.
platneni, 1/4 v kvadratu, — 6 komadov gl. 1.20.

Oširace,
platnene, z resami, gl. 1.80, s kraji gl. 1.20.

Rjune,
brez šiva, 2 metra dolge, 1 1/2 metra široke, 1 komad gl. 1.50.

Slamnjače
iz jute-platna, kompletne, velike, komad la. po gl. 1.40, IIa. po 90 kr.

Predposteljna preproga,
najnovjši dessins, iz flanele, 1 par gl. 2.—, iz jute gl. 1.30.

Uzoreci

zastonj in franko.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.